

MINISTERSTWO

Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa,

25 CZE 2019

Marcin Zieleniecki

PODSEKRETARZ STANU

DDP.II.053.61.1.2019.NK

odpowiadając na petycję z dnia 12 maja 2019 r. przedstawiam następujące informacje.

Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych. Państwo zostało zobowiązane do zaspokajania podstawowych potrzeb wszystkich obywateli, którzy bez swej winy nie mogą sobie zapewnić wystarczających środków utrzymania.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Dokładnie oznacza to udział pomocy społecznej w pokonywaniu przez osoby i rodziny trudności materialnych i życiowych, ale nie obowiązek zaspokajania wszystkich potrzeb.

Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka. Niemniej jednak rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej.

Środki finansowe przeznaczone na pomoc społeczną muszą być rozdzielane między wszystkich potrzebujących, a ze względu na ich ograniczenie, nie mogą zaspokajać wszystkich nawet uzasadnionych potrzeb osób i rodzin ubiegających się o świadczenia. Dlatego też pomoc społeczna wkracza w sytuację osób i rodzin dopiero wtedy, gdy nie są one w stanie pokonać trudności życiowych własnym działaniem.

Beneficjentem przyznanej pomocy może być, co do zasady, osoba samotna lub rodzina (osoba w rodzinie). Zgodnie z szeroką definicją wskazaną w art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej, rodzinę stanowią osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące. Jak wynika z powyższego, ustawa o pomocy społecznej nie wprowadza wymogu istnienia związku prawnego pomiędzy członkami tak rozumianej rodziny. Nie ma również przeszkód ani uzasadnienia do traktowania osób dorosłych (np. dorosłych dzieci) zamieszkujących i gospodarujących wspólnie - z reguły - jako osoby samotnie gospodarujące, skoro ze stanu faktycznego wynika, że osoby te gospodarują wspólnie.

Przy rozpatrywaniu wniosków o pomoc pracownicy ośrodka kierują się zasadami określonymi w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej. Należy zaznaczyć, że prawo do świadczeń pieniężnych udzielanych na podstawie ww. ustawy ustala się przez porównanie dochodu osoby lub rodziny z odpowiednim kryterium dochodowym i przysługuje ono osobom i rodzinom spełniającym określone kryteria dochodowe przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2-15 ww. ustawy np. niepełnosprawności, długotrwałej lub ciężkiej choroby lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

Wśród wymienionych w przepisach ww. ustawy świadczeń pieniężnych znajdują się między innymi zasiłek stały (przysługujący osobom pełnoletnim, niezdolnym do pracy z powodu wieku lub całkowicie niezdolnym do pracy), zasiłek okresowy (przysługujący w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień z innych systemów zabezpieczenia społecznego) i zasiłek celowy (przyznawany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej, w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału), o które mogą ubiegać się osoby i rodziny, jeżeli ich dochód jest niższy od odpowiedniego kryterium dochodowego.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach osobom i rodzinom, których dochody przekraczają ustawowe kryteria możliwe jest przyznanie pomocy finansowej w formie bezzwrotnego specjalnego zasiłku celowego lub zasiłku okresowego, celowego czy pomocy rzeczowej pod warunkiem zwrotu części lub całości kwoty zasiłku albo wydatków na pomoc

rzeczową. Świadczenia te przyznawane są na zasadach specjalnych, w sytuacjach wyjątkowych.

Zadaniem ośrodka pomocy społecznej jest dokonywanie analizy i oceny zjawisk, które powodują zapotrzebowanie na świadczenia z pomocy społecznej, a także kwalifikowanie osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej do uzyskania świadczeń. Takie rozpoznanie odbywa się w trakcie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Jeżeli osoba nie zgadza się z oceną dokonaną przez pracownika socjalnego podczas rodzinnego wywiadu środowiskowego i nadal w odróżnieniu od organu pomocy społecznej uważa, że prowadzi odrębne gospodarstwo rodzinne, może w odwołaniu od decyzji wydanej w jej sprawie, w której została uznana za osobę w rodzinie a nie osobę samodzielnie gospodarującą podnieść, iż nie prowadzi wspólnego gospodarstwa. Jest to kwestia prawidłowego ustalenia stanu faktycznego występującego w sprawie. W przypadku gdy strona decyzji uznała, że organ rozpoznający daną sprawę nieprawidłowo ustalił stan faktyczny i wydał (w ocenie strony) wadliwą decyzję – stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania.

Ponadto informuję, że na pytania i postulaty zawarte w petycji z zakresu Programu „Rodzina 500+”, odpowiedź została już udzielona pismem z dnia 11 lutego 2019 r. oraz z dnia 26 kwietnia 2019 r., które przekazuję w załączeniu.

Zgodnie z art. 13 ust.2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

PODSEKRETARZ STANU
Marcin Zieleniecki

Załączniki: 2

Pismo MRPiPS z dnia 11.02.2019 r.

Pismo MRPiPS z dnia 26.06.2019 r.